

۲ روزه

مدیرکل تامین اجتماعی یزد خبر داد:

ارائه تسهیلات ویژه برای واحدهای تولیدی یزد در جنگ تحمیلی

مدیرکل تامین اجتماعی یزد گفت: همزمان با جنگ تحمیلی، تسهیلات ویژه از جمله تقسیم بدهی‌ها و تسهیل در ارائه خدمات درمانی برای واحدهای تولیدی و صنعتی لحاظ شد.

به گزارش ایرنا، «حسن زارع چاهوکی» در نشستی با خبرنگاران یزد به اقدامات حمایتی از واحدهای صنعتی و تولیدی که در دفاع مقدس سوم دچار آسیب شدند اشاره کرد و افزود: تمامی بازرسی‌های غیرضروری برای خدمت به واحدهای مختلف استان متوقف شده است.

وی ادامه داد: به شرکت‌هایی که به صورت مستقیم مورد اصابت و آسیب تجاوز آمریکایی، صهیونیستی قرار گرفته‌اند، تسهیلات لازم با همکاری بخش‌های مختلف پیش‌بینی و بر حسب ضرورت نیز در مناطق مختلف وجود دارد.

این مسوول به پایش شبانه روزی بیمه درمانی در قالب سامانه فعال موجود اشاره کرد و گفت: وجود سامانه پایش شرایط برای حفظ خدمت به جامعه زیر پوشش است و همچنین همه خدمت

بدون مشکل از طریق سامانه انجام می‌شود. زارع در ادامه با اشاره به اینکه در اسفندماه گذشته، ۲۱ هزار میلیارد ریال مستمري به ۱۰۷ هزار بازنشسته و مستمري بگير زيروپوش پرداخت شده خاطرنشان کرد: پرداخت مستمري به جامعه هدف بدون مشکلي در استان ادامه دارد.

مدیرکل تامین اجتماعی یزد همچنین به تمدید مهلت ارسال لیست حق بیمه خبر داد و یادآور شد: با توجه به شرایط، مهلت پرداخت حق بیمه اسفندماه که تا پایان فروردین بود تا ۱۱ اردیبهشت‌ماه امسال تمدید شده و گروه‌های خاص از جمله بیمه‌شدگان اختیاری، آزاد و قالی‌بافان تا ۱۷ فروردین فرصت داشتند بدون جریمه نسبت به پرداخت حق بیمه اقدام کنند.

زارع با اشاره به وضعیت اشتغال یزد گفت: هم‌اکنون کل مقرری بگیران بیمه بیکاری در سطح استان ۲ هزار و ۵۰۰ نفر هستند که این رقم در مقایسه با آمار ۱۳۷ هزار نفری کل کشور، نشان‌دهنده کمترین میزان بیکاری در یزد است. وی با اشاره اینکه سالانه حدود چهار هزار و ۲۰۰ میلیارد ریال در یزد بابت غرامت دستمزد ایام بیماری و هزینه‌های کوتاه‌مدت پرداخت می‌شود به تداوم آن در سال جاری خبر داد که طبق مقررات انجام و هدف خدمت به بیمه‌شدگان است.

این مسوول همچنین به تسهیلات ارائه شده برای اقشار خاص اشاره کرد و گفت: به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها و عدم امکان دریافت گواهی تحصیلی برای فرزندان ذکور، حق بیمه و پوشش درمانی آنها به صورت خودکار تمدید شده است. زارع ضمن تشکر از همراهی جامعه زیر پوشش و خبرنگاران در انعکاس خدمات تامین اجتماعی بیان کرد: بازرسی از کارگران ساختمانی و کنترل کارت هوشمند رانندگان برای رفاه حال آنها به صورت خودکار انجام شده تا در روند درمانی و بیمه‌ای آنها مشکلی به وجود نیاید.

فرهنگ «نشست خبری» در یزد نیازمند بازتعریف است

مطمئن باشیم اگر به دنبال حل مشکلات جامعه از طریق نوشتن مطالب عمقی و موثر باشیم، حتی اگر خودمان هم نخواسته باشیم به سرعت نام ما بر سر زبانها میفتد و بعنوان یک خبرنگار حرفه‌ای و بی‌حاشیه از ما یاد می‌کنند.

هر نشست خبری، صحنه‌ای از مواجهه اندیشه، دغدغه و مسئولیت است؛ از یک سو خبرنگاران چشم و گوش شهروندان و از سوی دیگر، مدیران وظیفه پاسخگویی دارند. اما آنچه این صحنه را به فرصتی ماندگار یا خاطره‌ای تلخ تبدیل می‌کند، چیزی نیست جز «فرهنگ حضور» در این جلسات. متأسفانه در برخی نشست‌های خبری یزد، شاهد رفتارهایی هستیم که ریشه در عادت یا بی‌توجهی به اصول اولیه این حرفه دارد.

آسیب‌ها، راهکارها:

۱. از مسائل شخصی تا برداشت باج‌خواهی: برخی از همکاران، دغدغه‌های فردی خود را در قالب پرسش خبری مطرح می‌نند، این کار، هرچند گاهی از روی ناآگاهی است، اما ممکن است مدیر را به این برداشت برساند که با «باج‌خواهی حرفه‌ای» مواجه است.

راهکار: پیش از پرسش، از خود بپرسیم «آیا این سؤال به دغدغه جمعی مردم مرتبط است؟»

۲. بلند کردن صدا و پرخاشگری به نام رسانه: صدای بلند، قطع کردن سخن مدیر، یا لحن تحقیرآمیز، نه تنها حرمت یک فرد را می‌شکند، بلکه جایگاه همه رسانه‌ها را نزد افکار عمومی تنزل می‌دهد.

راهکار: نشست خبری، میدان مناظره نیست؛ گفت‌وگو با متانت، قدرت‌بخش‌تر از فریاد است.

۳. گوش نسپردن به سخنان مدیر؛ از پیچ‌پیچ همکاران تا تلفن همراه:

یکی از رایج‌ترین و در عین حال کم‌وجه‌ترین آسیب‌ها در نشست‌های خبری، عدم تمرکز بر سخنان مدیر است، متأسفانه گاهی مشاهده می‌شود که در حالی که مدیر دستگاه مشغول بیان نکاتی مهم و گاه اختصاصی است، برخی خبرنگاران:

با همکار کناری خود پیچ می‌کنند و گفت‌وگوی خصوصی را بر شنیدن اولویت می‌دهند.

بدون خروج از جلسه، با تلفن همراه خود صحبت می‌کنند یا پیامک و پیام‌رسان را چک می‌نند، یا از جای خود بلند می‌شوند و بدون هماهنگی، جلسه را ترک و باز می‌گردند.

این رفتارها، افزون بر آنکه بی‌احترامی آشکار به گوینده است، باعث می‌شود خبرنگار بخش‌هایی از سخنان را نشنود و سپس همان محتوای ناقص را بدون آنکه متوجه باشد، منتشر کند. گاهی یک جمله کلیدی در همان لحظه پیچ می‌خورد یا نگاه به تلفن از دست می‌رود و نتیجه، خبری نیمه‌بند و غیردقیق می‌شود.

راهکار: به یاد داشته باشیم «شنونده حرفه‌ای» بودن، پیش‌شرط «خبرنگار حرفه‌ای» بودن است. تلفن همراه را در کیف بگذاریم، گفت‌وگوی با همکار را به زمان پس از جلسه موکول کنیم و تمام تمرکز خود را به سخنان مدیر معطوف داریم. نقل ناقص، روایت درست نیست.

۴. حفظ کرامت همکاران؛ حلقه گمشده نشست‌های خبری یزد: نکته‌ای که کمتر به آن پرداخته شده، رفتار ما با یکدیگر است. گاهی شاهدیم دو خبرنگار به خاطر یک سؤال یا اولویت پرسش، چنان با یکدیگر برخورد تند و نامناسب می‌کنند که فضای جلسه از حالت حرفه‌ای خارج می‌شود. پیریدن به روی حرف همکار، قطع کردن سخن او یا لحنی خشن، یا بی‌احترامی لفظی، تصویر حرفه‌ای ما را خدشه‌دار می‌کند و اعتماد مخاطب را کاهش می‌دهد.

راهکار: رقابت حرفه‌ای با حفظ ادب؛ تفاوت سلیقه هرگز مجوز بی‌رمی نیست. نشست خبری، محل همیاری برای روشننگری است، نه میدان رقابت تخریبی.

۵. ایرادگیری‌های بی‌محتوا و برداشت‌های شخصی: برخی انتقادهای نه‌از سر دلسوزی، بلکه از روی سلیقه یا تنگ‌نظری مطرح می‌شود. چنین ایرادهایی نه به کار مدیر می‌آید، نه به رشد جامعه کمک می‌کند.

راهکار: انتقاد، هنر است؛ مشروط به آنکه مستند، سازنده و به‌موقع باشد.

جمع‌بندی:

نشست خبری تنها یک رویداد خبری نیست؛ کلاسی است برای تمرین اخلاق حرفه‌ای و ما به عنوان اصحاب رسانه، می‌توانیم با رعایت چند اصل ساده، هم کرامت همکاران را حفظ کنیم، هم احترام مدیران را و هم اعتماد مردم را.

از نشست خبری بعدی، با «گوش شنوا، تلفن خاموش، صدای آهسته و پرسش جمعی و احترام به بزرگترها» در این آیین اخلاق حرفه‌ای بدرخشیم.

نکته آخر اینکه اگر فقط چند سالیست که به عرصه رسانه وارد شده ایم نباید برای مشهور شدن، نشست‌های خبری را انتخاب کنیم و وارد حاشیه شویم؛ باید راه مشهور شدن را از مسیر قلم زدن و نوشتن خبرها و گزارشات تاثیرگذار انتخاب کنیم.

مطمئن باشیم اگر به دنبال حل مشکلات جامعه از طریق نوشتن مطالب عمقی و موثر باشیم، حتی اگر خودمان هم نخواسته باشیم به سرعت نام ما بر سر زبانها میفتد و بعنوان یک خبرنگار حرفه‌ای و بی‌حاشیه از ما یاد می‌کنند.

نکته‌ای که کمتر به آن پرداخته شده، رفتار ما با یکدیگر است. گاهی شاهدیم دو خبرنگار به خاطر یک سؤال یا اولویت پرسش، چنان با یکدیگر برخورد تند و نامناسب می‌کنند که فضای جلسه از حالت حرفه‌ای خارج می‌شود. پیریدن به روی حرف همکار، قطع کردن سخن او یا لحنی خشن، یا بی‌احترامی لفظی، تصویر حرفه‌ای ما را خدشه‌دار می‌کند و اعتماد مخاطب را کاهش می‌دهد.